

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۲۲ دسمبر ۲۰۲۱

دادگاه‌های امپریالیستی برای تحقق عدالت نیستند، ابزاری در جهت توسعه نیات شوم آنها هستند (۴)

برای این که با ماهیت و مصادیق دیگر این دادگاه‌های ساختگی جهانی امپریالیستی آشنا شوید ما به اسناد گذشته توفان مراجعه کرده و نشان می‌دهیم که درک حزب ما همیشه از این اینگونه دادگاه‌های امپریالیستی یکسان بوده است و پیشگویی حزب ما درست از کار درآمده است. ما برای آن بخش صمیمی و ساده‌دل از اپوزیسیون ایران که آلت دست مزدوران اجنبی و اپوزیسیون خودفروخته قرار گرفته‌اند تأسف می‌خوریم. این اجنبی‌پرستان از هر بهانه و امکانی برای به اسارت کشیدن میهن ما ایران استفاده می‌کنند و در قلبشان جایی برای احساس عدالت و تحقق حقوق بشر نیست. آنها بیشتر به فکر حقوق خود هستند تا حقوق بشر.

حال دوباره به تجزیه یوگسلاوی باز گردیم و به نقش دادستان رسیدگی به جنایات ضدبشری در یوگسلاوی نظر می‌افکنیم.

مجله «اشپیگل» (DER SPIEGEL) در تاریخ ۲۰۲۱/۰۶/۱۱ نوشت که در مقابل پرسش وی پیرامون تعقیب گسترده صرب‌ها در یوگسلاوی سابق و بی‌توجهی به پیگرد مرتکبان کوارت و کوزوئی، خانم «کارلا دل پونته» (Del Ponte) چنین پاسخ داده است:

«دل پونته: آنچه واقعیت دارد این است که جامعه بین‌المللی، ناتو، شواهد جنایات صرب‌ها را در اختیار داشت - و آنها آن را در اختیار ما قرار دادند، که این کار را سریع‌تر کرد. اما آنچه واقعیت دارد این است که ایالات متحده نمی‌خواهد ما دلایل سیاسی جنایات جنگی در کوزوو را حل کنیم. ما برای تحقیق درباره شبه نظامیان "اوچکا" (UCK) در کوزوو به سختی تلاش کردیم زیرا ایالات متحده ترمز ما را گرفت» (تکیه از توفان)

همین خانم در جای دیگر در مقابل پرسش مجله «اشپیگل» چنین گفته است:

«اشپیگل: خانم دل پونته، بر اساس کتاب شما، در سال ۲۰۲۱ قانون جنگل بر جهان حاکم است. حق با قویتر است. چرا؟

دل پونته: جهان همیشه به اراده قدرتمندترین کشورها می‌چرخد. ایجاد سیستم عدالت کیفری بین‌المللی تنها به این دلیل امکان پذیر بود که ایالات متحده و روسیه در آنجا حضور داشتند. متأسفانه این اراده سیاسی از بین رفته است.» (تکیه از توفان).

در یک کلام تمام این دادگاه‌ها با رضایت امریکا و اسرائیل به ضد ایران و نه به ضد رژیم جمهوری اسلامی تشکیل می‌شوند. امریکا و اسرائیل با هر جنایتی که به نفع خودشان باشند موافق‌اند. مگر با رژیم شاه موافق نبودند؟ مگر امریکا از برگزاری دادگاه جهانی برترانرسل و ژان پل سارتر پیرامون محاکمه امریکا به خاطر جنایاتش در ویتنام به مخالفت برخاست؟ پس روشن است که برگزاری این دادگاه‌های نمایشی، ساختگی و تبلیغاتی صرفاً برای پیشبرد مقاصد شوم امپریالیسم و صهیونیسم در منطقه است.

نشریه المانی «زود دویچه تسایتونگ» مورخ ۲۶ جون ۲۰۲۰ خبر داد که مسافرت «هاشم تحاچی»^[3] (Hashim Thaçi) به امریکا برای ملاقات با رئیس جمهور صربستان به هم خورد. این به هم خوردگی ناشی از آن بود که دادگاه کیفری لاهه، که در دست اروپایی‌هاست، پرونده‌های «هاشم تحاچی» را، که تاریخ مصرف خیانتش تمام شده، رو کرده است و می‌خواهد وی را به عنوان جنایتکار جنگی محاکمه کند. در اینجا سخن از دوران تجاوز المان و سایر ممالک امپریالیستی به یوگسلاوی مستقل و تجزیه آن است. دو ماه قبل از حمله غیرقانونی و تبهکارانه ناتو به یوگسلاوی، در تاریخ ۲۴ مارچ ۱۹۹۹، «هاشم تحاچی» با صحنه‌سازی «آدم‌کشی» و تبلیغات نسل‌کشی آلبانیایی‌ها، تحت عنوان «قصای راجاک» (Račak) تصاویر جعلی را با همکاری سازمان جاسوسی المان بر سر آنتن‌ها فرستاد تا افکار عمومی را برای تجاوز «انسان‌دوستانه» به یوگسلاوی آماده کنند. ناتو به همین بهانه تحت نام «جلوگیری از نسل‌کشی» و نابودی مردم کوزوو به یوگسلاوی حمله نمود و این کشور قدرتمند و مستقل را تکه تکه کرد و به مناطق تحت سلطه خود بدل نمود.

«هاشم تحاچی»، که بعد از این جنایت در سازمان تروریستی کوزوویی خود به نام «اوچکا» (UÇK) به جنایات دیگر نیز دست زده بود، با همکاری المان و امریکا در ۷ اپریل ۲۰۱۶ توسط پارلمان کوزوو برای پنج سال به عنوان رئیس جمهور این کشور ساخته پرداخته امپریالیسم، که هنوز مورد تأیید جامعه جهانی نیست، انتخاب شد. وی از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۴ نیز نخست وزیر جمهوری کوزوو بود و به عنوان یک شخصیت مافیائی در کوزوو با خودسری و خودکامگی به نفع امپریالیسم گماشتگی می‌نمود و مورد احترام مجامع جهانی بود! این جمهوری ساختگی کوزوو، مرکز قاچاق، آدم‌کشی، فاحشه‌گری، فروش اعضای بدن انسان‌ها در بالکان بود و هست. در پیدایش این کشور مافیائی جمهوری اسلامی نیز دخیل بود و با امپریالیسم امریکا و المان همکاری کرد تا یک کشور دیگر «مسلمان» در بالکان پدید آید. ناسیونال شونیست‌های ایرانی از جمله ناسیونال شونیست‌های آذری در کنار این جنایتکار جنگی قرار داشتند، زیرا وی رهبر «ملیت کوزوویی» برای جدائی یوگسلاوی و برادرکشی در یوگسلاوی بود. این خوابی است که آنها برای ایران هم دیده‌اند.

امروز در اثر تشدید تضادهای امپریالیستی میان اروپا و در درجه اول المان و امریکا، اسناد جنایات «هاشم تحاچی» را، که از همان روز اول فاش شده بود، رو کرده‌اند. مطبوعات اروپائی نوشته‌اند:

با مدیریت «هاشم تحاچی» اندام‌واره‌های اُسرای صربستان و آلبانی در پایگاه‌های «اوچکا» در شمال آلبانی را برمی‌داشتند و از طریق فرودگاه تیرانا آن را برای فروش به مشتریان خود در مقابل دریافت پول کلان ارسال می‌کردند. حقوق‌دانان سوئیس با کشف این جنایت آن را در سال ۲۰۱۰ منتشر و برملا ساختند. «تحاچی» قبل از تلاشی یوگسلاوی مدت‌ها در سوئیس به عنوان پناهنده سیاسی زندگی می‌کرد و در راه آهن سوئیس خدمت می‌نمود. در کنار این جنایات، «هاشم تحاچی» در رهبری سازمان فاشیستی «اوچکا» (UÇK) رقبای خویش را در رقابت برای کسب رهبری به قتل می‌رسانده است. «تحاچی» متهم است که با دنائت و خفت ۱۰۰ نفر را کشته است و در زمان جنگ اسراء را شکنجه کرده، افراد بیگناه را خودسرانه تحت پیگرد قرار داده و با اعمال زور سر به نیست نموده است.

روزنامه زود دویچه تسایتونگ مؤرخ ۲۶ جون ۲۰۲۰ طی تأیید موارد بالا اضافه می‌کند: «قربانیان عبارت بوده‌اند از صرب‌ها، کولی‌های روم، و سایر گروه‌های قومی». دادگاه کیفری جهانی فعالیتش را در مورد «هاشم تحاجی» از چهار سال پیش، یعنی از سال ۲۰۱۵ شروع کرده است، تا وی را به پای میز محاکمه بکشاند.

انسان حیرت می‌کند وقتی می‌بیند که با چه وقاحتی امپریالیست‌ها بر جنایات این تبهکار مافیائی تا به حال - چون به مصلحت‌شان بوده - سرپوش گذارده و وی را رئیس جمهور کردند و حال که به وی نیازی ندارند، چگونه پرونده‌های گذشته را رو می‌کنند. ما برای روشن‌گشتن ذهن خوانندگان آنها را مراجعه می‌دهیم به سندی که توفان در سال ۱۹۹۹ منتشر کرد، که از آن مستفاد می‌گردد که ماهیت این سازمان جنایتکار تروریستی و شخص فاسد و جنایتکاری به عنوان «هاشم تحاجی» حتی در همان زمان نیز روشن بوده است. نشریه توفان شماره ۵۴ سال پنجم (ارگان مشترک جهت تدارک کنگره مؤسس حزب واحد طبقه کارگر ایران) مؤرخ اردیبهشت ۱۳۷۸ برابر ۲۱ اپریل ۱۹۹۹ تحت عنوان «تجاوز بربرمنشانه به یوگسلاوی و مواضع ما» نوشت:

«سازمان «اوپکا» سازمانی ساخته و پرداخته دست امپریالیست‌هاست که ستون پنجم ناتو بوده و می‌خواهد با قتل‌عام صرب‌ها «آزادی» کوزوو را به دست بیاورد. این سازمان براساس منابع المانی (فرانکفورتر روند شاول) ۲،۵ میلیارد مارک از قاچاق مواد مخدر و باجگیری درآمد دارد. نشریه «یوروپین» (The European) در سپتامبر ۱۹۹۷ نوشت سازمان امنیت نظامی و غیرنظامی المان در آموزش و تسلیح شورشیان دست دارد تا نفوذ المان را در بالکان تحکیم کند و مسئله فراریان جنگ را تحت کنترل خود درآورد (نقل از نشریه کنکرت شماره ۳/۹۹). همین امسال فرستاده ویژه امریکا «روبرت گلب‌هارد» (Robert Gelbhard) از «اوپکا» به عنوان سازمان تروریستی نام برد و تهدید کرد نام آنها را در صورت ادامه عملیات تروریستی به لیست اسامی سازمان‌های تروریستی اضافه کند. این سازمان فاشیستی می‌خواهد کوزوو را از صرب‌ها پاک کرده و منطقه خالص آلبانی ایجاد کند. آنها در سال ۱۹۹۸ با توسل به ۶۰۰ عملیات تروریستی و جنایتکارانه علیه مردم عادی نام‌نگینی از خود به جا گذاردند. مگر می‌تواند ملتی با قتل‌عام ملت دیگر خود را آزاد کند؟ این چنین ملتی خود نیز آزاد نیست. آزادی اهدائی امپریالیست‌ها دوام و بقاء ندارد. این یک آزادی مصلحتی است که وی به دست آورده است تا از چاله به چاه بیفتد. «اوپکا»، که رهبر نظامی‌اش (هاشم تحاجی) براساس منابع المانی (روزنامه «تاتس» (TAZ) مؤرخ ۲۵ مارچ ۱۹۹۹ به نام جنایتکار و قاتل تحت تعقیب پولیس روسیه و چین است، چگونه می‌تواند امضاءکننده قرارداد «رامبویه» (Rabouillet) باشد. این سازمان سازمانی پوشالی است که سلاح‌ها و غذایش نیز از انبارهای امپریالیسم المان سرازیر می‌شود و نه یک سازمان آزادیبخش، آن طور که به ویژه المان‌ها تبلیغ می‌کنند و برایشان با مخارج گزاف و چرب‌کردن سبیل مأمورانش در المان تظاهرات راه می‌اندازند. این چه سازمان آزادی‌بخشی است که خواستار حمله ناتو به یوگسلاوی است و برای آن تظاهرات راه می‌اندازد؟

امپریالیست‌ها پس از توافق دولت یوگسلاوی با نمایندگان مردم کوزوو، که برای آنها بسیار نامطبوع بود، با هدف به هم‌زدن توافق میان آنها به یکباره از جیب بغل‌شان تبصره‌ای درآوردند که به موجب آن باید دولت یوگسلاوی بپذیرد که ۲۸ هزار نفر سرباز پیمان ناتو در کوزوو برای نظارت بر تحقق موافقت‌نامه «رامبویه» مستقر شوند. به قول نشریه المانی اشپیگل در تاریخ ۲۲/۳/۱۹۹۹: «طرف یوگسلاوی فقط امکان انتخاب بین طاعون و وبا را دارد».

کدام کشور مستقلی است که دو دستی حق حاکمیت خود را تقدیم امپریالیست‌ها کند و اجازه دهد سرزمینش اشغال گردد؟ چنین قرارداد نامنگینی را کسی حق ندارد امضاء کند. یوگسلاوی بدرستی از امضای ضمیمه قرارداد سرباز زد و در

عوض «هاشم تحاچی» آن را یکجانبه امضاء و اجازه حمله به یوگسلاوی را صادر کرد» (توفان شماره ۲۴۶ ارگان مرکزی حزب کارایران شهریور ماه ۱۳۹۹)

حال کار این تبه‌کار به انتها رسیده است و اروپای «متمدن» می‌خواهد وی را از سر راه بردارد و نشان دهد که قوه قضائیه در اروپا کارائی دارد. تاریخ مصرف «تحاچی» به پایان رسیده است. باید از سرنوشت این خودفروخته‌ها آموخت.

هم اکنون دادگاه لاهه که فضاحتش در مورد تعقیب جنایتکاران درجنگ یوگسلاوی بر سر زبان‌هاست و حتی خانم «کارلا دل‌پونته» دادستان این دادگاه برای رسیدگی به جنایات در بالکان به مشکلات بررسی جنایات همدستان اروپائی‌ها و غرب و از جمله ناتو اعتراف کرده است، امروز ناچار شده برای حفظ ظاهر، این رهبر «جنبش آزادی بخش» بالکان را به محاکمه کشیده و برای انجام جنایات غیرقابل انکارش محاکمه کند. در چنین شرایطی امریکا به حمایت از آقای «هاشم تحاچی» پرداخته و با دستگیری و محاکمه وی به مخالفت برخاسته است. دادگاه «بی‌طرف» لاهه در کشور هالند که دادگاه کیفری جهانی است ناچار شده است در مورد این قاتل کوزوویی، همانگونه که در مورد «راموش هارادینای» (RamushHaradinaj) سکوت اختیار کرد و نمایش دادگاه را به پایان رسانید عقب نشینی کند و منتظر بماند تا نظر امریکا در مورد برخورد این فرد تغییر کند. آقای «هاشم تحاچی» ظاهراً در فهرست اسامی رهبران تحت تعقیب تا اطلاع ثانوی قرار دارد.

رفتار این دادگاه کیفری جهانی در این مورد ویژه نیز حاکی از آن است که این دادگاه‌ها صرفاً سیاسی‌اند و بر اساس منافع و مصلحت امپریالیست‌ها برگزار شده و با صدور رأی مورد تأیید آنها خاتمه می‌یابند. فرقی میان دادگاه سویدن به رهبری فرقه رجوی و سلطنت‌طلبان و عمّالشان، «دادگاه مردمی آبان» [عقرب] در لندن با شرکت چند تا دلقک به رهبری سازمان‌های امنیتی موساد و سیا و دادگاه‌های رسیدگی به جنایات انجام شده در جنگ تجزیه‌طلبانه یوگسلاوی وجود ندارد. ماهیت همه آنها ضد بشری و به ضد منافع ملی کشورهاست. ادامه دارد

۱) وی در سال (1993 UCK) را در سوئیس تاسیس کرد و پس از طی یک دوره آموزش نظامی در البانی به کوزوو بازگشت، جایی که او به نام مستعار جنگی «گیارپر Gjarper» (یعنی مار) مشهور شد. در جولای 1997 وی در دادگاه صربستان به تروریسم و مشارکت در قتل بسیاری از افراد به صورت غیابی به 10 سال حبس محکوم شد. وی در مذاکرات برای حل بحران کوزوو که در فبروری و مارچ 1999 برگزار شد و نهایتاً به شکست انجامید، رهبری هیات آلبانیائی را در شهر «رامبویه Rambouillet» فرانسه بر عهده داشت.